

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת לך לך תשע"ט

בְּרִית בֵּין הַבְּתָרִים

שְׁלוֹם יְלָדִים!

בְּפֶרֶשֶׁת "לך לך" מְסַפֵּר עַל
"בְּרִית בֵּין הַבְּתָרִים", שֶׁה' כָּרַת עִם
אַבְרָהָם אָבִינוּ.

בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים ה' הִבְטִיחַ
לְאַבְרָהָם שְׂאֵרְךָ יִשְׂרָאֵל תִּנָּתֵן לְזֶרְעוֹ,
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. זוּהִי בּוֹדָאִי בְּשׁוֹרָה
מְאֹד טוֹבָה וּמְשֻׁמַּחַת! אָבֵל ה'
אָמַר לוֹ שְׁלֹפְנִי שֶׁהָאָרֶץ תִּגִּיעַ לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל, הֵם יֵאָטְרוּ לְעִבּוֹר דְּבָרִים
קָשִׁים. עִם יִשְׂרָאֵל יֵרֵד לְשַׁעֲבֹד
קִשָּׁה בְּמִצְרַיִם וְרַק אַחֵר כֵּן יִחְזֹר
לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְיִזְכֶּה בָּהּ. וּבִאֲמַת כֵּן
הָיָה, כִּפְתּוֹב בְּסֵפֶר "שְׁמוֹת".

חֲכָמֵינוּ אָמְרוּ שְׂאֵרְךָ יִשְׂרָאֵל
נִקְנִית בְּיִסּוּרִים, שֶׁזֶה אֹמֵר
שְׁכְנִי לְקַבֵּל אֶת הָאָרֶץ עַל עִם
יִשְׂרָאֵל לְסִבּוֹל יִסּוּרִים.

בְּדוֹר שְׁלָנוּ אֲנַחְנוּ זֹכִים בְּרוּךְ ה'
לְתַחֲלֵת הַגָּאֻלָּה וְחִזְרוֹנוֹ לְאַרְצֵנוּ
הָאֱהוּבָה. אָבֵל גַּם זֶה בָּא לָנוּ
בְּיִסּוּרִים וּבְמִלְחָמוֹת, לְאַעְרֹנוּ.

אֲנַחְנוּ מִתְפַּלְלִים לָהּ וּמִקּוּיִם שְׁכָל
הַקְּשָׁיִים שְׁכָכָר עֲבָרָנוּ יִסְפִּיקוּ
לָנוּ, וּנְמַעֲכֶשְׂיוּ נוֹכַל לִהְיוֹת בְּאָרֶץ
יִשְׂרָאֵל, בְּשִׁמְחָה וּבְלִי כָל קִשִּׁי!

4 רחל
אימנו

6 תכזורת

ערוץ מאיר
לילדים

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

סיפור בהמשכים

פרק ב

כבר אמרנו שצבי הוא ילד מאוד חכם. אולי בגלל הקשיים שעבר בחייו, הוא כאילו התבגר מהר. הוא בסך בכול בכיתה ג', אבל הוא ממש בוגר! יונתן האזין לדבריו בעניין.

"אתה בטח מבין שהמחלה שממנה אני סובל היא בכלל לא מחלה קלה. נולדתי משותק ברגליים, וזה אומר שלעולם לא אוכל ללכת נורמלי. אולי אצליח אי פעם ללכת על ידי קביים, וגם זה יהיה בצורה קשה מאוד ומוזרה בעיני כל מי שיראה אותי.

אני יודע שה' הוא המחליט והוא הקובע מי יהיה בריא ומי לא, לכן אני לא מתלונן על זה. ההורים שלי לימדו אותי לשמוח

במה שיש לי ולא להצטער מדי על מצבי". אמר צבי ויונתן התחיל להבין עד כמה קשה ההתמודדות של צבי עם המצב שלו. האמונה של צבי היתה חזקה ויונתן התפעל ממנה מאוד.

"מה שיותר מסובך לפעמים זה היחס של האנשים שמסביב", המשיך צבי את דבריו.

יונתן לא התאפק, ושאל: "אתה רוצה לומר לי שצוחקים עליך?! אם מישהו צוחק עליך תגיד לי ואני אראה לו מה זה!"

המחשבה שמישהו עלול ללעוג או לצחוק לצבי מאוד הציקה ליונתן. הוא לא היה מוכן לסבול את הרעיון הזה שיש אנשים שמעיזים לפגוע באדם שקשה לו!

"תירגע, יונתן, זו לא הבעיה בדרך כלל", הרגיע צבי את יונתן. "ברוך ה' כל האנשים שאני מכיר, גם ילדים וגם מבוגרים, מאוד מתחשבים ורגישים. אני בקושי יכול להיזכר במקרה שמישהו לעג לי".

"אז מה התכוונת שקשה לך בגלל האנשים שסביבך?", הקשה יונתן.

ואמר: 'צבי חמוד,
אם קשה לך, אתה
לא חייב להתאמץ.
אני לא רוצה שיהיה
לך קשה, אולי אתה
לא יכול!'. אני ממש
זוכר את המילים
שלו.

לא כל כך הבנתי
למה שיהיה לי
קשה, והרגשתי לא נעים. אבל התעלמתי
והמשכתי לעבוד.

למחרת, זה קרה שוב. התחלנו ללמוד כתיבה.
המורה נתן לנו דפים עם קווים שנעבור עליהם
כדי שנלמד את האותיות. אחר כך המורה רצה
לראות כיצד התלמידים הצליחו, והוא עבר
תלמיד תלמיד וביקש לראות מה הוא עשה.

כשהוא הגיע אליי, הוא ראה אותי, חייך, ופשוט
דילג לתלמיד הבא. אני זוכר את ההרגשה
שהיתה לי באותו הזמן. פשוט נעלבתי. הרגשתי
שהמורה חושב שאני חסר יכולת, ולכן הוא לא
מנסה אפילו לשמוע מה התוצאות שכתבתי
במחברת", אמר צבי בצער.

"דווקא אנשים שהם כן רגישים וכן רוצים
לעזור לי, לפעמים גורמים לי קושי גדול, למרות
שבטוח שהם לא מתכוונים לרעה". צבי שתק
לרגע, ופתאום שאל את יונתן: "אתה היית רוצה
שיחשבו עליך שאתה מסכון לשולא יכול לעשות
כמעט כלום?"

"מה פתאום?!?", קרא יונתן. "הייתי מאוד
מתעצבן אם היו אומרים עליי דבר כזה. זה
ממש מעליב!"

"אז עכשיו, בוא ואספר לך מה קרה לי בתחילת
כיתה א', ונראה לי שתוכל להבין למה אני
מתכוון". אמר צבי, והתחיל לספר.

"לפני שנתיים, נכנסתי לכיתה א' בבית ספר,
כמובן בכיסא גלגלים ובליויי אבא שלי. כל
הילדים הסתכלו עליי וזה בהחלט לא היה נעים.
אבל כבר הייתי רגיל לזה, ולא כל כך סבלתי.
הקושי שלי התחיל אחר כך.

בשיעור הראשון של שנת הלימודים, המורה
שלנו נתן לנו להכין עבודת יצירה. זה היה משהו
נחמד של הדבקות על דף, ודווקא מאוד מצא
חן בעיניי. רציתי להתחיל לעבוד על היצירה
כמו כל הכיתה, אבל דווקא אז המורה פנה אליי

בקשת הגשמים

אז אין לנו שום חג בזמן הקרוב, אבל בכל זאת עברנו השבוע תאריך בעל משמעות: ז' במרחשון. ביום זה התחלנו לבקש את הגשמים: "ותן טל ומטר לברכה".

האם ידעתם שיש קשר מיוחד בין בקשת הגשמים לבין ארץ ישראל?

אז קודם כול, זה ברור שהארץ שלנו זקוקה למים, והתפילה על הגשמים עוסקת בכך. אבל יש קשר דווקא לארץ ישראל, עוד יותר מכך.

מדוע אנחנו מבקשים גשמים דווקא בזמן הזה? בגלל שארץ ישראל זקוקה לגשם! וזה למרות שיש ארצות בהן אין שום חוסר בגשם, ויש מדינות בחצי הדרומי של כדור הארץ ששם מתחיל עכשיו הקיץ, ולא החורף. בכל זאת - בכל העולם, היהודים מבקשים את הגשם בתפילה לפי הזמן שמתאים לארץ ישראל במיוחד!

ניתן לראות בכך תזכורת לבני חוץ לארץ, שישימו לב שהמקום האמיתי והטבעי בו הם צריכים להיות - הוא ארץ ישראל!

רחל אימנו

בשבת זו חל יום פטירתה של רחל אימנו, י"א במרחשון. בנביא כתוב שה' מבקש מרחל אימנו "מנעי קולך מבכי". רחל בוכה על עם ישראל ועל הסבל שלהם בגלות. ה' אומר לה שתפסיק לבכות על בניה, ומבשר לה שתבוא הגאולה לבנים שלה, עם ישראל, והם ישוּבו לארצם.

מסופר על הרב חיים שמואלביץ, שהגיע פעם לציון קבר רחל אימנו. הרב כל כך דאג לשלומם של עם ישראל, והיה קשה לו הצער והסבל שהיו להם. לכם הוא פתח ואמר לרחל אימנו:

"אמנם ה' אומר לך 'מנעי קולך מבכי', אבל אני מבקש ממך שתבכי! כן, בְּכִי, אמא שלנו! כדי שה' ימשיך לשמוע את הקול שלך, וירחם על הבנים שלך, על עם ישראל".

אין ספק שהדברים שאמר ה' לרחל אימנו יתקיימו, וכבר מתקיימים ברוך ה'. הבנים שלה חוזרים אל הארץ, שבים לגבולם. הגלות הקשה הולכת ומסתיימת. ובכל זאת גם אנחנו נצטרך לדבריו של רבי חיים שמואלביץ, ונבקש מרחל אימנו שלא תפסיק להתפלל על בניה, עד שנגיע לגאולה השלמה ממש, במהרה בימינו!

שאלות בכרשה

-
1. מה היה גילו של אברהם כשיצא מחרן?
 2. מה היתה קרבתו המשפחתית של לוט לאברהם?
 3. מי בחר לגור ליד אנשי סדום?
 4. איך קראו למלך סדום?
 5. מי אמר "ברוך אברם לא-ל עליון"?
 6. מי ביקש מאברהם לקחת את הגר לאישה?
 7. באיזה גיל היה אברהם כשנימול?

חידת חדגא:

איפה מוזכרים "גזרים" בפרשה, ולמה הכוונה?

תכזורת

נ	ר	ז	ש	ח	ז	ק	ס	ג	ג	א	פ	ז	ת	מ
ח	ד	ח	י	ק	ג	ג	ר	ז	ע	צ	צ	ח	ו	ד
ז	ד	ט	ב	כ	ד	ו	ש	מ	ל	כ	י	מ	כ	נ
ע	צ	מ	ו	צ	ה	ת	ת	ז	ג	ו	ק	ר	ט	י
ס	ט	ל	ח	א	נ	ל	צ	מ	ה	ט	ט	ת	ט	ד
ש	ז	ט	ב	ח	ת	ר	ג	ק	נ	ט	ס	ש	ג	צ
כ	כ	ר	ב	כ	ב	ע	פ	צ	ל	ל	ת	ש	ק	ר
פ	מ	ת	כ	ז	ח	ס	ט	ו	ת	ה	ע	ר	ת	כ
צ	מ	מ	ח	ה	ר	ה	ש	ע	י	ר	מ	ה	ה	ר
ה	ד	ר	ה	ג	י	כ	כ	ח	צ	ש	ו	ש	צ	ר
ג	ת	ת	כ	ר	פ	ת	ת	י	צ	י	צ	ז	ה	ק
פ	ב	ז	ש	ש	ב	ד	ח	ש	מ	י	ה	ס	ק	ו
י	ש	מ	ע	א	ל	א	צ	ר	י	ע	צ	ע	מ	מ
ה	צ	נ	ב	ק	מ	נ	כ	ש	ל	ס	ו	מ	ס	ל
ה	נ	ב	ר	י	ת	ב	י	נ	ה	ב	ת	ר	י	מ

אברם
אברהם

שרי
שרה
לוט

ברית בין הבתרים

מלכים

הגר

ישמעאל

מילה

חידת פולקע:

מי היה הראשון שמסופר עליו שעשו לו ברית מילה בגיל 8 ימים?

סביב השולחן

נעמה

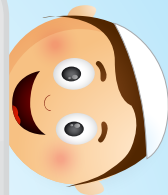
חיימק'ה

יונתן

טליה

בני

נעמה: אתם מכירים את הבטוי "מעשה אבות"...

יונתן: "סימן לבנים!", למדנו את זה בגן!

נעמה: כל הכבוד יונתן! לא חשבת שאתה תדע את זה?

בני: זה משפט ידוע, אבל אני לא כל כך מבין מה הוא אומר. מה, כל מה שהאבות עשו גם הבנים שלהם יעשו?

נעמה: ברור שלא. לא מתכננים לומר שאם אברהם אבינו אכל ארוחת בקר, אז גם הבנים שלו יאכלו ארוחת בקר. זה לא משמעותי. הפננה היא שדברים משמעותיים שהתורה מספרת לנו על האבות, מסמנים דברים שיקרו לבנים שלהם, לבני ישראל.

טליה: נכון, גם אנחנו למדנו על זה. אברהם אבינו הלך למצרים בגלל הרעב, וגם בני ישראל הלכו למצרים בספור של יעקב ויוסף.

נעמה: נכון מאוד! זו אחת מהדגמאות של הכלל הזה. אברהם ושרה יורדים למצרים בגלל הרעב. שם הם קצת מסתככים, אבל בסוף הם חוזרים לארץ כנען ברכוש גדול. זה סימן לבני ישראל שיורדו למצרים בגלל הרעב שהיה בארץ, וגם הם סבלו במצרים אך יצאו משם ברכוש גדול ועלו לארץ ישראל.

בני: זה יפה! זה באמת ממש דומה!

נעמה: אולי אנחנו צריכים ללמוד מזה, שגם למעשים שלנו עלולה להיות השפעה על העתיד, אפילו שלא נראה לנו בכלל שיש קשר בין הדברים. לכן כדאי לנו לעשות דברים טובים, שבגזרת ה' ישפיעו על העתיד בצורה טובה.

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי. מדי שבת אחרי הצהריים נעמה הגדולה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא מעניין בפרשת השבוע. הצטרפו אליהם!